

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1331/2023
21.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верице Јовановић, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Алексинцу Кв 229/23 од 25.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верице Јовановић, у односу на II став изреке, па се **УКИДА** правноснажно решење Основног суда у Алексинцу Кв 229/23 од 25.10.2023. године у II ставу изреке, а у односу на I став изреке решења Кв 229/23 од 25.10.2023. године, захтев се **ОДБИЈА** као као неоснован.

Свака странка сноси своје трошкове.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 22/22 од 11.07.2022. године, правноснажна 21.10.2022.године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, с тим да је одређено да уколико окривљени не плати казну у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне као један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће се о осталим трошковима кривичног поступка, суд одлучити посебним решењем. Приватни тужилац ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Решењем Основног суда у Алексинцу К 22/22 од 29.12.2022. године, обавезан је окривљени АА да приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 176.710,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Алексинцу Кв 54/23 од 01.03.2023. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, укинута је решење тог суда К 22/22 од 29.12.2022. године.

Решењем Основног суда у Алексинцу К 22/22 од 27.09.2023. године, обавезан је оштећени ББ да на рачун браниоца окр.АА плати трошкове кривичног поступка у износу од 33.000,00 динара, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Алексинцу Кв 229/23 од 25.10.2023. године, ставом првим усвојена је жалба пуномоћника оштећеног ББ и укинута је решење Основног суда у Алексинцу К 22/22 од 27.09.2023. године, док је другим ставом обавезан окривљени АА да оштећеном ББ надокнади трошкове кривичног поступка на име састава жалбе у износу од 27.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Против наведеног правноснажног решења Основног суда у Алексинцу Кв 229/23 од 25.10.2023. године, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Верица Јовановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијану одлуку и предмет врати на поновно одлучивање или побијану одлуку преиначи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Из списка предмета и то првостепене пресуде К 22/22 од 11.07.2022. године, произлази да суд није одлучио ко ће сносити трошкове кривичног поступка, а да у односу на трошкове кривичног поступка није поднета жалба, па је првостепена пресуда постала правноснажна.

Имајући у виду чињеницу да је на основу члана 262. став 1. ЗКП, суд у обавези да одлучи ко ће сносити трошкове кривичног поступка, то се накнадним решењем не може конституисати обавеза плаћања трошкова за окривљеног, чиме

би била незаконито измењена правноснажна пресуда. Због тога је другостепеном одлуком суд правилно одлучио да првостепену одлуку укине, без упућивања на поновно одлучивање, чиме је из правног саобраћаја уклоњено незаконито решење. На овај начин другостепена одлука о укидању решења је стекла материјалну правноснажност у ставу I изреке, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у односу на овај део одбио, налазећи да исти није основан.

Како суд правноснажном пресудом није одлучио ко ће сносити трошкове кривичног поступка, а пресуда је постала правноснажна, то не постоји правни основ, ни за обавезу примене одредбе члана 267. ЗКП, који се односе на плаћање трошкова кривичног поступка који настану код суда правног лека.

Имајући наведено у виду, наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Верице Јовановић, у делу који се односи на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, у односу на део изреке у ставу I побијаног решења, суд је оценио као неосноване и у том делу захтев одбио.

По налажењу Врховног суда основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је суд повредио закон на штету окривљеног, када га је обавезао у ставу II побијаног другостепеног решења, да оштећеном надокнади трошкове кривичног поступка на име састава жалбе у износу од 27.000,00 динара, јер правноснажном пресудом није одлучено ко сноси трошкове, па се у том смислу правноснажна пресуда не може мењати решењем. На овај начин је првостепени суд повредио одредбе члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 262. ЗКП и 267. ЗКП, па је Врховни суд укинуо решење у ставу II без враћања на поновно одлучивање, чиме је незакониту одлуку елиминисао из правног саобраћаја.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је делимично усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верице Јовановић, у овом делу, те је отклонио наведену повреду кривичног закона укидањем побијаног решења Кв 229/23 од 25.10.2023. године у ставу II изреке, али без враћања на поновно одлучивање, чиме се незаконита одлука уклања из правног саобраћаја.

У конкретној ситуацији има се применити одредба члана 266. ЗКП којом је предвиђено да награду и нужне издатке браниоца и пуномоћника оштећеног, оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно је да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама овог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

С обзиром да и трошкови ванредног правног лека спадају у трошкове поступка и обухваћени су одредбом члана 267. ЗКП, то се у односу на ове трошкове има применити одредба члана 266. ЗКП, па је Врховни суд одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Из изнетих разлога, налазећи да је побијаним решењем ставом II учињена повреда кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верице Јовановић, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду делимично усвојио као основан, док је налазећи да побијаним решењем ставом I, није учињена повреда кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, у односу на ову повреду одбио као неоснован у смислу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић